

Η εορτή του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Προεξάρχοντας του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεοφίλου τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου στην ομώνυμη Ιερά Μονή στην Αγία Πόλη.

Ο Μακριώτατος στον λόγο του τόνισε ότι η εορτή του Αγίου Συμεών αποτελεί προέκταση της μεγάλης εορτής της Υπαπαντής και υπογράμμισε ότι: “αξιοσημείωτον το γεγονός ότι ο Πρεσβύτες Συμεών ευλόγησε τον Θεόν, διότι είδον οι οφθαλμοί αυτού «το σωτήριο του Θεού», τουτέστιν τον ενανθρωπήσαντα Υιόν και Λόγον Αυτού του Θεού Πατρός, ο Οποίος θα φέρη την σωτηρίαν εις τους ανθρώπους”.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων σε άλλο σημείο του λόγου του ανέφερε ότι η έλευση του Χριστού στον κόσμο δεν είχε το ίδιο αποτέλεσμα για όλους ανθρώπους. “Άλλοι μεν εδέχθησαν τον Σωτήρα Χριστόν, άλλοι τον ηρνήθησαν. Ο Χριστός όμως επενεργεί εις την ψυχήν των ανθρώπων κατά τον ιδικόν Αυτού τρόπον. Και τούτο διότι του Θεού η αγαθή θέλησις περιορίζεται υπό της ελευθέρας επιλογής και ενεργείας των ανθρώπων”,

είπε.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπής:

Τὴν Δευτέρα, 3ην/16ην Φεβρουαρίου 2026, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερὰν Μονὴν, τὴν κειμένην εἰς τὴν δυτικὴν Ἱερουσαλὴμ πλησίον τοῦ Ἑβραϊκοῦ Κοινοβουλίου.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐορτάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἰδιαιτέρως ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν ὑπουργήσαντος εἰς τὸ ἐξαίσιον μυστήριον τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ ἀναφωνήσαντος τὸ «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ» καὶ ἀναγνώρισαντος καὶ ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν ὡς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὡς λέγει ὁ Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας Ἡσύχιος, ὁ Συμεὼν ὁ Θεοδόχος ἐγένετο ὄχημα καὶ θρόνος τῆς Θεότητος.

Πρὸς τιμὴν τοῦ Πρεσβύτου Συμεών ἐτελέσθη πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν ὡς ἄνω Ἱερὰν Μονήν, ἐν ᾗ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ἥτοι τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀμφιλοχίου καὶ π. Δοσιθέου, Ἀντιπροσώπων τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου καὶ Ἱερέων τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου τῶν Ἱεροσολύμων ὡς τοῦ π. Νικολάου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων Εὐλογίου καὶ Προδρόμου κ. ἁ., ψαλλόντων τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, καὶ μελῶν τοῦ ἐλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὧς τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταὶ,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ταφῆς τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, ὡς καὶ τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ μοναστηριακῷ Ναῷ, ἵνα τελέσωμεν τὴν μετὰ τῆς προφήτιδος Ἄννης Σύναξιν αὐτῶν.

Ἡ σημερινὴ ἐόρτιος πανήγυρις ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, τούτέστιν τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος παρὰ τε τῆς Πανάγνου Αὐτοῦ Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ τοῦ Δικαίου κατὰ τὴν διάταξιν καὶ συνήθειαν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

Ὡς δέ ἱστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ Ναῷ: «ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, ... καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου· καὶ ἦλθεν [ὁ Συμεών] ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς [ὁ Συμεών] ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ», (Λουκ. 2, 25-32).

Ἀξιοσημεῖωτον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πρεσβύτερος Συμεών εὐλόγησε τὸν Θεὸν, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ «τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ», τούτέστιν τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν καὶ Λόγον Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ Ὅποιος θά φέρῃ τὴν σωτηρίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἑρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον τοῦ δικαίου Συμεών, ὁ μὲν πολὺς Ὁριγένης λέγει: «Πρότερον μὲν γὰρ φησιν [ὁ Συμεών] ἐπίστευον ἐν διανοίᾳ, τῷ λογισμῷ ἐγίνωσκον, νῦν δέ καὶ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμοῖς μου τεθέαμαι τὸ σωτήριόν Σου, ὃς ἐστὶ Χριστός». Ὁ γὰρ Βασίλειος λέγει: «Σωτήριον γὰρ ἔθος ὀνομάζει τῇ Γραφῇ τὸν Χριστόν.

Καὶ κατὰ τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον «σωτήριον οὖσαν τὴν ἔνσαρκον Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] παρουσίαν σημαίνει». «Σωτήριον εἶπεν ὁ Συμεών τὴν σάρκωσιν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος.

«Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ» (Ψαλμ. 97,2), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ σχετίζεται μέ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, διὰ τοῦτο προσθέτει: «ἀπεκάλυψε τὴν

δικαιοσύνην αὐτοῦ». «Τοιοῦτον ἔργον εἶναι τὸ τοῦ Μεσσίου, τοῦ Χριστοῦ. Τὸν λαὸν τοῦ Μεσσίου, τούτέστιν τὸν λαὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, «ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28), σχολιάζει ὁ Θεοδώρητος Κύρου.

Τὸ σωτήριον, τὸ ὁποῖον εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Πρεσβύτου Συμεών «ἠτοιμάσθη κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», (Πρβλ. Λουκ. 2, 30-31). Μὲ ἄλλα λόγια τὸ μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ ἐνανθρώπησιν, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μέσον τῆς σωτηρίας θὰ ἀπολαύσῃ κάθε καλοπροαίρετος ἄνθρωπος, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἐπικαλούμενος τὸν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν: «καὶ ὅψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ», (Ἠσ. 40,5/Λουκ. 3,6).

Τοῦ θαυμαστοῦ τούτου ἔργου τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ φωτὸς εἰς τὰ ἔθνη καὶ τῆς δόξης εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ, τὸν Ἰσραὴλ, ποιεῖται μνησίαν σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία, διὸ καὶ ὁ ὑμνωδὸς ὁ ἐκπληττόμενος βοᾷ καὶ λέγει: «θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα, ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπος».

Καὶ ὧντως θαυμαστὰ, παράδοξα καὶ ἀκατάληπτα θεωροῦμεν σήμερον ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, διὸ καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Προητοιμάστο γὰρ τὸ Χριστοῦ [μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας] καὶ πρὸ αὐτῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς πεφανέρωται δὲ ἐν ἐσχάτοις τοῦ αἰῶνος καιροῖς».

Κινούμενος ὑπὸ τοῦ προφητικοῦ αὐτοῦ χαρίσματος ὁ δίκαιος Συμεών «εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί», (Λουκ. 2,34-35).

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ μακαρίου Συμεών ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας μὲν «τὴν πτῶσιν καὶ Ἀνάστασιν πολλῶν» λέγει: «Τέθεται παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Ἐμμανουήλ εἰς τὰ θεμέλια Σιών, λίθος ὢν ἐκλεκτὸς ἀκρογωνιαίος, ἔντιμος. Ἄλλ' οἱ μὲν ἐπ' αὐτῷ πιστεύσαντες οὐ κατησχύνθησαν· οἱ δὲ ἄπιστοι καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ μυστήριον οὐκ ἰσχύσαντες ἰδεῖν πεσόντες συνετρίβησαν».

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶχε ἴδιον ἀποτέλεσμα δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἄλλοι μὲν ἐδέχθησαν τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἄλλοι τὸν ἠρνήθησαν. Ὁ Χριστὸς ὅμως ἐπενεργεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸν ἰδικὸν Αὐτοῦ τρόπον. Καὶ τοῦτο διότι τοῦ Θεοῦ ἡ ἀγαθὴ θέλησις περιορίζεται ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας ἐπιλογῆς καὶ ἐνεργείας τῶν ἀνθρώπων. «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι»,

(Ματθ. 16,24), λέγει Κύριος.

Ὅσον δε ἀφορᾷ τὸν λόγον τοῦ Πρεσβύτου Συμεών πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ παιδίου Ἰησοῦ: «σοῦ δέ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία», οἱ ἔγκριτοι ἐρμηνευταὶ καὶ σχολιασταὶ λέγουσιν: «Ρομφαίαν, ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικὸν (=δοκιμαστικόν)... τὸν διῖκνούμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, (Ἑβρ. 4,12) τὸν ἐν εἶδει μαχαίρας πειρασμόν, τὸν σκανδαλισμόν, ὃν ἐσκανδαλίσθη (ἡ Θεοτόκος) ὁρῶσα τὸν Κύριον σταυρούμενον. «Ρομφαίαν» ὠνόμασεν ὁ Συμεών τὴν τιμητικωτάτην καὶ ὀξεῖαν ὁδύνην, ἣτις διῆλθεν τὴν καρδίαν τῆς Θεομήτορος, ὅτε ὁ Υἱὸς αὐτῆς προσηλώθη τῷ σταυρῷ», ἐπισημαίνει καὶ ὁ ἐρμηνευτὴς Ζιγαβηνός.

«Ἀντιλεγόμενον σημεῖον» τὸν τίμιον ὀνομάζει σταυρὸν, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἐπικαλούμενος τὸν σοφώτατον Παῦλον λέγοντα: «Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλήσιν δε μωρίαν», (Α΄ Κορ. 1,23) Καὶ πάλιν «Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί, (Α΄ Κορ. 1,18). Ἀντιλέγεται, τούτέστιν ἀμφισβητεῖται, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὴν δόξαν τοῦ σταυροῦ θεωροῦν μωρίαν καὶ ἀπὸ αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν καλὰ ὅτι ὁ σταυρὸς εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ, που σώζει.

Διὸ καὶ ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ δικαίου Συμεών μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ Κοσμᾶ τοῦ μοναχοῦ εἴπωμεν: «Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη, αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου, ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἴδου λοιπὸν καιρὸς προετοιμασίας καὶ καθάρσεως τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὁ καιρὸς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης νηστείας τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦ ὁποίου καλούμεθα, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τοῦ Πρεσβύτου Συμεών καὶ τῆς Θεοτόκου Παρθένου Μαρίας ὑποδεχθῶμεν εἰς τὰς πνευματικὰς ἡμῶν ἀγκάλας τὸν Δεσπότην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅτι Αὐτῷ τε καὶ σὺν Αὐτῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ τὸ Ἐκκλησίασμα ἐδέχθη φιλοφρόνως ὁ λῖαν καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς νέος Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Παρθένιος.

